

Sygn. akt X Cz 266/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

X Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Koźmińska

SSO Mirela Tocha-Plata

SSO Edyta Dolińska-Kryś

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. K.**

przeciwko **małoletniemu M. K. działającemu przez matkę G. K. oraz D. K.**

o alimenty

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 4 września 2013 r. wydane w sprawie sygn. akt VI RC 109/13

postanawia

oddalić zażalenie

Sygn. akt X Cz 266/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VI Rodzinny i Nieletnich postanowieniem z dnia 4 września 2013 r., sygn. akt VI RC 109/13, oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Sąd I instancji wskazał, iż postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2013 roku częściowo uwzględnił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia zawieszając postępowanie egzekucyjne w części dotyczącej egzekucji z nieruchomości położonej przy ul. (...). W punkcie 2 postanowienia Sąd Rejonowy wówczas wniosek powoda w pozostałej części oddalił. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia (...)roku uchylił ten punkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania. W opinii Sądu Okręgowego orzeczenie w przedmiocie alimentów było przedwczesne z uwagi na niewyjaśnianie wszystkich okoliczności sprawy. Należało poznać sytuację majątkową stron, ich możliwości majątkowe i zarobkowe oraz sytuację zdrowotną powoda. Następnie Sąd I instancji w uzasadnieniu wskazał, iż na pierwszym terminie rozprawy stawił się powód. Nie stawili się pozwani. Obecny był tylko ich pełnomocnik. Sąd Rejonowy odebrał od stron stanowiska i przystąpił do wysłuchania informacyjnego powoda między innymi w celu rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Miał przy tym na uwadze wytyczne Sądu Okręgowego. Po wysłuchaniu powoda Sąd I instancji, jak przypomniano, zobowiązał pełnomocników do złożenia pism procesowych wskazujących na sytuację majątkową stron, a pełnomocnika powoda także do przedłożenia informacji o stanie zdrowia, które wskazywałyby na rokowania i powrót do pracy. Pełnomocnik pozwanych przedstawił dochody Pań G. M. i D. K. oraz zaświadczenie o nauce Pani D. K.. Strona powodowa natomiast nie dołączyła zaświadczeń o stanie zdrowia powoda wskazujących na okoliczności podniesione na terminie

rozprawy. Załączył tylko wystawione przez Szpital (...) w B. zaświadczenie o stanie zdrowia powoda, z którego wynika, że Pan R. K. 10 stycznia 2013 roku uległ wypadkowi w pracy. Wystąpił u powoda nagły silny ból. W dniu (...) roku powód przeszedł zabieg operacyjny. Po operacji była poprawa stanu zdrowia. Jednakże w czasie wystawienia zaświadczenia powód zgłaszał nawrót dolegliwości i znaczne ograniczenie sprawności ruchowej. W zaświadczeniu tym wystawionym 27 czerwca 2013 roku wskazane jest, że pacjent jest w trakcie diagnostyki mającej na celu ustalenie wskazań do ewentualnej ponownej operacji. Poza tym powód nie przedstawił żadnych informacji wskazujących na jego niemożność podjęcia pracy po operacji, czy też na jakiegokolwiek ograniczenia do wykonywania pracy. Nie złożył także potwierdzenia, czy nadal korzysta ze zwolnienia lekarskiego. Sąd I instancji, jak wskazał, nie posiada wiedzy medycznej i nie jest w stanie określić tych okoliczności. W ocenie Sądu Rejonowego wyjaśnienia wymaga także fakt brania pożyczek przez powoda od innych osób oraz czy rzeczywiście powód nie zgłosił tych czynności do Urzędu Skarbowego, jeżeli tak, to dlaczego. Ponadto z załączonych pism wynika, że byli małżonkowie wykonują wiele czynności wobec siebie i często utrudniają realizowanie różnych zamierzeń, np. przy sprzedaży mieszkania przez powoda. Sąd I instancji zapowiedział, iż będzie badał również te okoliczności i jaki mają one wpływ na majątek stron. Sąd Rejonowy uznał, że na dzień dzisiejszy nie ma możliwości do rozstrzygnięcia o zasadności żądania, a co za tym idzie do obniżenia alimentów już na czas trwania postępowania. W niniejsze sprawie priorytetem są dzieci, ich życie, nauka, rozwój. Zdaniem Sądu I instancji rzeczywiście kwoty alimentów nie są niskie. Były jednak ustalone w 2009 roku. Powód nadal posiada majątek, z którego przede wszystkim powinien zaspokajać potrzeby dzieci. Uszczuplił go przekazując żonie ziemię. Nie ma znaczenia uzasadnienie tej czynności prawnej, ważne jest, że powód uszczuplił swój majątek mając zobowiązania alimentacyjne. Ponadto Sąd Rejonowy wskazał, iż należy zbadać, czy i jakie oszczędności posiada powód z dochodów, które wcześniej uzyskiwał. W ocenie Sądu I instancji w niniejszej sprawie powód nie uprawdopodobnił roszczenia na tę chwilę na tyle, aby Sąd mógł się przychylić do jego żądania już w tym momencie poprzez zabezpieczenie. Na kolejnym terminie rozprawy Sąd Rejonowy wskazał, iż przeprowadzi już dowody w postaci zeznań stron oraz z treści dokumentów i będzie mógł rozstrzygać o istocie żądania, a może nawet i zakończyć postępowanie.

Powyższe postanowienie powód zaskarżył w całości zarzucając mu: 1) naruszenie przepisów postępowania tj. a) art. 227 oraz art. 233 § 2 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z przesłuchania powoda i równocześnie pominięcie okoliczności uchylania się przez pozwanych od udziału w postępowaniu dowodowym; b) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronności przy ocenie działań powoda zmierzających do poprawy sytuacji majątkowej oraz uregulowania zobowiązań wobec pozwanych, a ponadto dowolną, sprzeczną z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego ocenę przedłożonego przez powoda dowodu w postaci zaświadczenia o stanie zdrowia z dnia 27 czerwca 2013 r.; 2) sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w zakresie sytuacji zdrowotnej, zawodowej oraz majątkowej stron. Wskazując na powyższe zarzuty, powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez obniżenie alimentów należnych od powoda na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia (...)r. w sprawie X C (...)na rzecz D. K. z dotychczasowej kwoty 1.500 zł miesięcznie do kwoty 500 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego M. K. z dotychczasowej kwoty 1.000 zł miesięcznie do kwoty 500 zł miesięcznie począwszy od dnia 23 kwietnia 2013 r., ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy a ponadto zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy przypomnieć, co słusznie podkreślił w uzasadnieniu swego orzeczenia Sąd Rejonowy, że obowiązujące przepisy pozwalają na zabezpieczenie roszczenia wówczas, gdy uprawniony uprawdopodobni jego istnienie (art. 730¹ § 1 k.p.c.). Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy

uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że uprawniony winien przedstawić i należycie uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia.

W związku z powyższym wskazać należy, iż zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k. r. i o.). Stosownie do treści art. 129 § 2 k. r. i o., krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Obniżenie alimentów następuje wówczas, gdy zmniejszeniu uległy potrzeby uprawnionego albo spadły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k. r. i o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54). Sąd Okręgowy podziela tutaj stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 27 listopada 1980 r., sygn. III CZP 60/80, iż zabezpieczenie powództwa przewidzianego w art. 138 k.r. i o. o uchylenie lub obniżenie obowiązku alimentacyjnego przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego nie jest wyłączone. Jakkolwiek przesłanki powództwa z art. 138 k.r.o. są odmienne od przesłanek przewidzianych w art. 840 k.p.c., cel powództwa jest zbliżony; chodzi o zwolnienie dłużnika z obowiązku płacenia alimentów zasądzonych prawomocnym wyrokiem lub na podstawie ugody. Jeżeli więc w razie wytoczenia powództwa przewidzianego w art. 840 k.p.c. może nastąpić jego zabezpieczenie przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, brak przesłanek sprzeciwiających się stanowczo podobnemu zabezpieczeniu powództwa z art. 138 k.r. i o. Nie sprzeciwia się takiej interpretacji art. 747 k.p.c., w którym ustawodawca wymienił sposoby zabezpieczenia roszczeń pieniężnych sensu stricto, tj. takich, w których powód dochodzi zasądzenia od pozwanego konkretnej sumy pieniężnej. Roszczenie, w którym powód domaga się uchylenia lub obniżenia obowiązku alimentacyjnego, choć ma oczywiście charakter majątkowy, nie zmierza do uzyskania od pozwanego jakiegokolwiek kwoty pieniężnej.

A. J. (Kodeks postępowania cywilnego pod red. A. (...), s. 1056) podkreślił zasadnie, że w przypadku zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych, przy stosowaniu reguły określonej w art. 731 k.p.c., należy uwzględnić cel zabezpieczenia. Jeżeli jest nim zapewnienie wykonalności orzeczenia w drodze egzekucji, to reguła ta powinna być bezwzględnie przestrzegana, tym bardziej, że art. 755 k.p.c. nie wymienia w sposób wyczerpujący dopuszczalnych sposobów zabezpieczenia. W przypadku, gdy celem zabezpieczenia nie jest zapewnienie wykonalności przyszłego orzeczenia, zabezpieczenie może praktycznie nie różnić się od sposobu uwzględnienia roszczenia niepieniężnego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Sąd I instancji mógł więc udzielić zabezpieczenia polegającego na obniżeniu alimentów na czas trwania postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy w wyżej cytowanej uchwale z dnia 27 listopada 1980 r., sygn. III CZP 60/80, stawia jednak przy zabezpieczeniu roszczenia o obniżenie alimentów, polegającym w tej sprawie na zawieszeniu postępowania egzekucyjnego, warunek, iż ze względu na potrzebę szczególnej ochrony interesu osoby uprawnionej do alimentacji zabezpieczenie może mieć miejsce tylko wówczas, gdy powództwo jest uwiarygodnione w wysokim stopniu. Jak wynika ze stanu faktycznego rozpatrywanej przez Sąd Najwyższy sprawy, także chodziło o pogorszenie stanu zdrowia osoby zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych.

Tymczasem informacje podawane przez skarżącego nigdy nie były pełne. Na powoda w wyroku rozwodowym z dnia (...)r. nałożone zostały alimenty na rzecz małoletniej wówczas D. w kwocie 1500 zł i małoletniego M. w wysokości 1000 zł, łącznie 2500 zł miesięcznie. Ojciec dzieci wytoczył powództwo w dniu (...)r. o ich obniżenie do 300 zł na syna i do 400 zł na córkę. W uzasadnieniu wskazała na pogorszenie swojej sytuacji tak z powodu finansowych, jak i zdrowotnych. Zleceniodawca powoda (...) Sp. z o.o. zerwał z nim współpracę z dniem (...)r. Z tego powodu nie regulował on swoich zobowiązań, co zmusiło go do zawieszenia swoich dwóch działalności gospodarczych – pierwszą w dniu 31 sierpnia 2012 r., drugą w dniu 27 grudnia 2012 r. Do 26 października 2012 r. pozostawał bez pracy, w rezultacie powstały zaległości alimentacyjne 6500 zł + odsetki. Matka dzieci wszczęła wówczas procedurę komorniczą. Natomiast we wniosku o zabezpieczenie z dnia 22 kwietnia 2013 r. k. 41 powód wskazał, iż poza kłopotami finansowymi, w dniu 10 stycznia 2013 r. uległ wypadkowi w miejscu pracy, na skutek którego nasiliło się u powoda schorzenie kręgosłupa.

Mimo, iż po wypadku przebywa na zwolnieniu lekarskim, ZUS odmówił wypłaty zasiłku chorobowego. W tym czasie według informacji powoda zaległości wobec Urzędu Skarbowego wynosiły 16.000 zł, wobec ZUS 6.000 zł, do spłaty pozostawał nadal kredyt mieszkaniowy w kwocie 231.007 zł, zaległość z tytułu alimentów wynosiła już 9.677 zł.

Niemniej z dołączonej dokumentacji można było wyciągnąć wniosek, iż w znacznej mierze to sam powód przyczynił się do pogorszenia swojej sytuacji. Wypowiedzenie umowy agencyjnej nastąpiło bowiem z winy powoda, polegającej na braku świadczenia pracy na rzecz zleceniodawcy ze względu na miesięczny wyjazd powoda do Iraku i założenie nowej działalności gospodarczej – powód chciał handlować z Irakiem wyrobami firmy (...), co było sprzeczne z § 5 pkt. 2 umowy agencyjnej. Jednocześnie z wypowiedzeniem zleceniodawca wezwał skarżącego do zapłaty 114 tys. zł. Natomiast jak wynika z decyzji ZUS, powód nie podlegał ubezpieczeniom społecznym od dnia 6 listopada 2012 r. ZUS uznał, iż umowa o pracę powoda była fikcyjna, gdyż pracownik otrzymywał zbyt wysokie wynagrodzenie (15.000 zł brutto miesięcznie), a w krótkim czasie od jej zawarcia poszedł na zwolnienie lekarskie k. 83. Natomiast z karty informacyjnej leczenia szpitalnego wynikało, iż powód przeszedł już (w dniu 9 kwietnia 2013 r.) operacyjne leczenie kanału kręgowego w odcinku piersiowo – lędźwiowym ze względu na przepuklinę kręgosłupa wszczepiono ojcu pozwanych implant k. 99.

Postanowieniem z dnia (...) r. k. 117 Sąd Rejonowy w (...) VI Wydział Rodzinny i Nieletnich zabezpieczył przez zawieszenie postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...), sygn. KMP (...) w części dotyczącej egzekucji z nieruchomości położonej na ul. (...), natomiast w pkt. 2 Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie przez obniżenie alimentów. Sąd Rejonowy wskazał, iż nie zna dokładnie majątku powoda, z treści wypowiedzenia umowy agencyjnej wynika, że winę za taki stan rzeczy może ponosić powód, co oznacza, że może wejść w rachubę okoliczność wskazana w art. 136 k.r. i o.

Sąd Okręgowy w (...) X Wydział Cywilny Rodzinny postanowieniem z dnia (...) roku, sygn. akt XCz (...), k. 136 uchylił powyższe postanowienie w punkcie 2 i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w tym zakresie. Sąd Okręgowy wskazał, iż orzeczenie w przedmiocie alimentów było przedwczesne. Powód winien przedstawić wszystkie składniki swojego majątku. Ponadto nie znana jest aktualna sytuacja zdrowotna powoda, wiadomo, że przeszedł na początku kwietnia operację kręgosłupa, jaki jest obecnie stan zdrowia powoda. Nie wiadomo też czy sytuacja materialna, majątkowa pozwanych uległa zmianie. Niezbadała była także sytuacja materialna byłej żony przedstawicielki ustawowej małoletniego. W ocenie Sądu Okręgowego konieczne jest ustalenie przez Sąd Rejonowy pełnych składników majątkowych pozwanego, jego aktualnego stanu zdrowia, w tym możliwości wykonywania pracy i ewentualnej wysokości wynagrodzenia, sytuacji materialnej i majątkowej pozwanej D. - pełnoletniej córki powoda i jej uzasadnionych potrzeb majątkowych i materialnych, małoletniego M., jego usprawiedliwionych potrzeb oraz sytuacji majątkowej i materialnej jego matki - byłej żony powoda. W ten sposób Sąd Okręgowy uściślił okoliczności, które powinien zbadać Sąd Rejonowy i jednocześnie, które powinien przedstawić powód. To na nim bowiem spoczywa ciężar dowodu.

W tym kontekście należy rozpatrywać niniejsze zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 4 września 2013 r., sygn. akt VI RC 109/13, k. 225 o oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia. W ocenie Sądu Okręgowego zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż strona powodowa nie dołączyła zaświadczeń o stanie zdrowia powoda wskazujących na okoliczności podniesione na terminie rozprawy. Powód załączył co prawda wystawione przez Szpital (...) w B. zaświadczenie o stanie zdrowia, z którego wynika, że powód 10 stycznia 2013 roku uległ wypadkowi w pracy. Wystąpił u niego nagły silny ból. W dniu 9 kwietnia 2013 roku powód przeszedł zabieg operacyjny. Po operacji była poprawa stanu zdrowia. Jednakże w czasie wystawienia zaświadczenia powód zgłaszał nawrót dolegliwości i znaczne ograniczenie sprawności ruchowej. Jednakże w powyższym zaświadczeniu z dnia 27 czerwca 2013 roku wskazane jest jedynie, że pacjent jest w trakcie diagnostyki mającej na celu ustalenie wskazań do ewentualnej ponownej operacji. Nie wynika więc z niego konieczność przeprowadzenia kolejnej operacji. Poza tym powód nie przedstawił żadnych informacji wskazujących na jego niemożność podjęcia pracy po operacji, czy też na jakiegokolwiek ograniczenia do wykonywania pracy. Nie złożył także potwierdzenia, czy nadal korzysta ze zwolnienia lekarskiego. Tymczasem na rozprawie z dnia 2 lipca 2013 r. k. 163 Sąd Rejonowy zobowiązał powoda do przedłożenia zaświadczenia o stanie zdrowia i rokowaniach co do powrotu do pracy. Nie bez znaczenia jest fakt, iż przedstawicielka

ustawowa małoletniego M. w odpowiedzi na pozew k. 142 wskazywała, iż powód jeszcze przed wypadkiem informował swoją byłą żonę, że ma problemy z kręgosłupem i chce poddać się leczeniu operacyjnemu. Powód nie wykazał więc podstawowej okoliczności spornej między stronami, że w związku z operacją kręgosłupa nie jest w stanie pracować obecnie, a tym bardziej w przyszłości. Tym bardziej, że powód na rozprawie przed Sądem Odwoławczym w dniu 29 października 2013 r. k. 246 zeznał, iż nie płaci alimentów od operacji (w kwietniu 2013 r.). Tymczasem zwolnienie lekarskie powoda do dnia 15 lipca 2013 r. tym razem było wystawione przez lekarza – psychiatrę, a nie specjalistę w dziedzinie neurochirurgii i neurotraumatologii. Termin następnej operacji kręgosłupa przewidziany jest już w grudniu 2013 r. W tej sytuacji stwierdzić należy, iż powód nie uprawdopodobnił, iż z powodu choroby kręgosłupa nie może pracować.

Ponadto powód nie wykazał, iż nie posiada majątku, z którego przede wszystkim powinien zaspokajać potrzeby dzieci. Faktem jest, iż powód mając zobowiązania alimentacyjne uszczuplił swój majątek przekazując żonie ziemię. Ponadto z okoliczności sprawy wynika, iż powód może posiadać oszczędności z dochodów, które wcześniej uzyskiwał. Na rozprawie przed Sądem Rejonowym z dnia 2 lipca 2013 r. k. 163 powód wskazał, iż sprzedał mieszkanie a także działkę rekreacyjną w P., natomiast w styczniu 2013 r. przekazał swojej obecnej żonie ziemię o powierzchni 7,68 ha o wartości 120.000 zł. W księdze wieczystej do tej nieruchomości k. 152 – w rubryce podstawy wpisów w księdze wieczystej wskazana została umowa darowizny na rzecz obecnej żony z 25 stycznia 2013 r. Jeszcze w zażaleniu z dnia 10 maja 2013 r. k. 125 na pierwsze postanowienie Sądu Rejonowego powód wskazywał, iż jest właścicielem lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w B. S. przy ul. (...), które od czerwca 2012 r. usiłuje sprzedać, a uzyskaną kwotę przeznaczyć na pokrycie istniejących zobowiązań oraz właścicielem lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...) w stosunku do którego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) wszczął egzekucję. Co prawda mieszkania te były zakupione na kredyt, niemniej nie wynika z tego, że powód sprzedaje powyższe składniki swojego majątku bez zysku. W szczególności może też dziwić darowizna na rzecz żony. Powód co prawda podawał, iż w marcu 2012 r. wtedy jeszcze konkubina sprzedała swoje mieszkanie, dzięki czemu z uzyskanych środków opłacił alimenty, bo nie pracował. Powód nie przedłożył jednak żadnej umowy pożyczki – tak duża transakcja nie została w żaden sposób poświadczona dokumentem. W związku z tym trudno przyjąć za uprawdopodobnioną powyższą okoliczność, iż konkubina wyzbyła się swojego majątku, aby wesprzeć zadłużonego na 600.000 zł partnera. Tym bardziej, że powód przedłożył m.in. umowę pożyczki od swojej teściowej k. 171 na znacznie mniejszą kwotę. W ocenie Sądu Okręgowego wyjaśnienia wymaga fakt brania pożyczek przez powoda od innych osób oraz dlaczego powód nie zgłosił powyższych czynności do Urzędu Skarbowego.

Na rozprawie w dniu 29 października 2013 r. k. 246 powód wskazał także, iż ma zainwestowane pieniądze w Iraku, którymi nie może dysponować z uwagi na sytuację polityczną (wojna w Syrii). Z odpowiedzi na pozew k. 142 wynika ponadto, iż powód po roku 2012 sprzedał też wartościowy motor i pianino, a także dwa samochody o wartości 60.000 zł. Powód zbył też działkę rekreacyjną nad Z. K. najprawdopodobniej za cenę 120.000 zł. Najprawdopodobniej zbył garaż znajdujący się przy ul. (...) w B. za cenę ok. 30-40 tys. zł.

Na podkreślenie zasługuje też fakt, iż pogorszyła się także sytuacja matki dzieci, która dotąd prowadziła pośrednictwo nieruchomości, jednak zamknęła swoją działalność od września 2013 r. i zarejestrowała się jako bezrobotna (zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego M. k. 246).

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy zakres świadczeń alimentacyjnych, stosownie do dyspozycji przepisu art. 135 § 1 k.r. i o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Natomiast zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c., aby żądać udzielenia zabezpieczenia należy uprawdopodobnić wiarygodność roszczenia. Na tym etapie postępowania Sąd kierując się zeznaniami stron o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania nie mógł przyjąć, iż powód nie ma żadnych składników majątku ani oszczędności. Schorzenia kręgosłupa nie przez cały okres, w którym powód nie pracuje, były przyczyną podawaną w zwolnieniu lekarskim. W związku z tym Sąd uznał, iż powód nie uprawdopodobnił, iż nie jest w stanie łożyć alimentów na swoje dzieci w dotychczasowej wysokości. Należy ustalić, co powód ewentualnie zrobił po spieniężeniu składników swojego majątku z tak pozyskanymi środkami. Podkreślić należy, iż powód powinien dzielić się z małoletnimi nawet

najbardziej skromnymi dochodami. Ponadto nadal toczy się postępowanie w Sadzie Pracy co do zaległej kwoty zasiłku chorobowego za ostatnie miesiące. Wkrótce powód też będzie miał przeprowadzoną operację kręgosłupa, która ma poprawić stan jego zdrowia.

Co do zarzutów stawianych przez powoda drugiej stronie ze względu na niestawiennictwo na rozprawie przed Sądem I instancji z dnia 2 lipca 2013 r. k. 163 wskazać należy, iż są one nieuzasadnione. Wbrew twierdzeniu skarżącego nieobecności matki pozwanego syna była jak najbardziej usprawiedliwiona ze względu na chorobę i poparta stosowanym zaświadczeniem.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 13 § 2 k. r. i o. w zw. z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zażalenie oddalił.